

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY
Opracowane przez Komitet ŚDM Bahamów
6 marca 2015

Jezus rzekł im „Czy wiecie, co Wam uczyniłem?”

INFORMACJE NA TEMAT KRAJU

GEOGRAFIA

Bahamy to obszar wodny z wieloma rozrzuconymi wyspami, stąd nazwa archipelag. Wyspy archipelagu obejmują około 14,000 km kw. na obszarze około 250,000 km kw. akwenu Oceanu Atlantyckiego. Cały archipelag jest znany jako Family Islands, dlatego wszystkie wyspy Out Islands nazywamy Wyspami Rodzinnymi.

Wyspa wysunięta najbardziej na północ, Bimini, leży około 84 km od wybrzeża Florydy, USA. Z Wyspy Inagua, najbardziej wysuniętej na południe, widać światła Kuby i Haiti.

Wyspy mają charakter równinny z najwyższym szczytem - 63 m - znajdującym się na Wyspie Cat, szczyt znany jako Mount Alvernia.

Największa wyspa, Andros, ma 164 km długości i 64 km szerokości w najszerszym miejscu. Wyspa New Providence, ze stolicą Nassau, ma 34 km długości i 11 km szerokości. Rafa Koralowa Andros jest trzecią co do wielkości rafą po Australijskiej (Great Barrier Reef) Wielkiej Rafie Koralowej i Centralnej Amerykańskiej Belize Barrier Reef. Wyspa Andros cieszy się międzynarodową sławą również ze względu na zbiór błękitnych dziur (blue holes).

Temperatura na Bahamach jest charakterystyczna dla tropików, jest dość wysoka przez większą część roku, z najgorętszymi miesiącami od czerwca do października. Rejon ten jest też narażony na huragany.

Bahamy charakteryzuje bogactwo przyrody na lądzie i w wodzie. Nawet podczas krótkiego spaceru po płytkiej wodzie wzdłuż plaży możemy napotkać kraby, ślimaki, jeżowce, rozgwiazdy a czasami nawet rekiny.

Na lądzie spotkamy piękne różowe flamingi, których nie można pomylić z żadnym innym ptakiem. Dzięki swoim długim nogom i długiej szyji są tak wyjątkowe. Dorosły flaming ma około 122 cm wysokości. Flaming jest narodowym ptakiem Bahamów. Wyspę Inagua, najbardziej wysuniętą na południe, zamieszkuje przeszło 80,000 flamingów, a oprócz nich jest tam ponad 140 gatunków lokalnych i migrujących ptaków.

Są też dzikie świnie, które sprowadzili tutaj w XVI w. hiszpańscy badacze. Mamy lądowe kraby, które są jednocześnie lokalnym przysmakiem. Niektóre wyspy zamieszkuje duża liczba

jaszczurek i skalnych iguan. Są one chronionymi gatunkami, gdyż grozi im wyginięcie. Na Bahamach nie ma jadowitych węży, ale wąż boa pomaga ograniczyć populację gryzoni.

Podróżując po wyspach Bahamów, napotkamy wiele latarni morskich - dzięki którym marynarze i rybacy mogą omijać niebezpieczne skały, aby spokojnie docierać do portu. Na wyspach istnieją jeszcze trzy napędzane ręcznie latarnie naftowe. W kraju, gdzie powierzchnia wody jest większa niż lądu, latarnia jest niezbędna, jak wspomnienie Światła Bożego, które zawsze prowadzi nas bezpiecznie do portu.

LUDNOŚĆ

Według danych ostatniego spisu powszechnego całkowita liczba ludności wynosi 353,658, z czego 248,948 mieszka na wyspie New Providence, ze stolicą Nassau, gdzie mieści się siedziba rządu. Wyspa Wielka Bahama, z drugim co do wielkości miastem jest zamieszkała przez 51,756 osób, a sześć innych wysp zamieszkuje około 3,000 osób.

Potomkowie niewolników afrykańskich stanowią 85% aktualnej populacji, 12% stanowi biała ludność, a inne narodowości - 3%.

Największy procent emigrantów na Bahamach stanowią francuskojęzyczni i mówiący po kreolsku obywatele Haiti, zamieszkujący wyspę Hispaniola.

Oficjalnym językiem na Bahamach jest angielski, przeplatający się ze specyficznym dialektem bahamskim, szczególnie dla każdej wyspy, zwanym „Smokey Joe”. Pierwsi Europejczycy przybyli tu w 1492 wraz z wyprawą Krzysztofa Kolumba, poszukującej drogi do Indii. Przed jego przybyciem wyspy były zamieszkane przez około 45,000 Indian Lucayan i Arawak. W ciągu zaledwie kilku lat wielu z nich zmarło z powodu chorób sprowadzonych przez Europejczyków. Między 1509 r. i 1511 r. wszyscy mieszkańcy, którym udało się przeżyć dostali się do niewoli i zostali przetransportowani statkiem na wyspę Hispaniola do pracy w kopalniach złota. Archipelag pozostawał praktycznie niezamieszkały do nadejścia Podróżników Eleutheran około roku 1647.

Gdy w XVIII w. rozkwitł handel niewolnikami, przywieziono na wyspy wielu Afrykanów do pracy na plantacjach należących do kolonistów. Pod koniec Amerykańskiej Wojny o Niepodległość z 1783 r. około 6000-8000 lojalistów z Nowego Jorku, Florydy, Południowej Karoliny, Wirginii i Georgii, wraz ze swoimi niewolnikami wyemigrowało na Bahamy zachęceni finansowymi dopłatami na ziemię. Ich przybycie miało wielki wpływ na społeczną, ekonomiczną i polityczną sytuację Bahamów. Biała ludność podwoiła swoją liczbę, a czarna potroiła. Nowoprzybyli przywieźli ze sobą od 10 do 100 niewolników każdy i na kilku wyspach założyli plantacje.

HISTORIA

Historia Bahamów sięga czasów przybycia ludzi na wyspę w pierwszym tysiącleciu naszej ery. Pierwszymi mieszkańcami wysp byli Lucayanie, lud Taino mówiący językiem arawak, którzy przybyli tu z Wysp Karaibskich w latach 500-800.

Pierwsze zapiski historyczne pojawiły się w 1492 r. gdy pierwsza wyprawa Krzysztofa Kolumba wylądowała na wyspie Guanahani (znanej również jako San Salvador). Hiszpanie wzięli do niewoli i zdzisiątkowali rodowitych Indian, jednak nie osiedli tam w celach kolonizacyjnych, tylko wyruszyli dalej w poszukiwaniu złota.

Pierwsza stała europejska osada powstała w 1647 r., gdy Purytanie z angielskiej kolonii na Bermudach założyli Eleutherę. Kolonizatorzy, znani także jako Eleutheran Adventurers, wyruszyli aby założyć kolonię, gdzie mogliby wyznawać swobodnie swoją religię, naśladując kolonie założone przez Pielgrzymów w Nowej Anglii. W 1666 r. inni angielscy osadnicy założyli kolonię w New Providence i założyli Charlestown, której pod koniec siedemnastego wieku zmieniono nazwę na Nassau. W XVII w. wyspy stały się ulubioną bazą piratów, nazwaną „republiką piratów”, co trwało jedenaście lat. Najeźdźcy atakowali francuskie i hiszpańskie statki, natomiast siły francuskie i hiszpańskie kilka razy spaliły Nassau.

Z pewnych zapisków wynika, że w 1713 r. na Bahamach było przynajmniej 1000 piratów, co przekraczało liczebnie 200 rodzin stale zamieszkujących wyspę. Wojna o Sukcesję Hiszpańską zakończyła się w 1714 r., ale koniec „republik piratów” w Nassau nastąpił w 1718, gdy w roku 1717 Król Jezry I mianował Woodes Rogersa pierwszym Gubernatorem Bahamów. Wówczas na tym terenie przywrócono wyminę handlową.

Rozwijający się w XVIII w. handel niewolnikami sprowadził na teren Bahamów wielu Afrykanów. Niewolnictwo zostało obalone w 1807 r. przez Parlament Brytyjski. Mimo to, ruchy niewolnicze na terenach kolonii brytyjskich, takich jak Bahamy były nadal dopuszczalne po uzyskaniu odpowiedniej licencji i podpisaniu umowy. W 1834 r. został podpisany Akt Emancypacji, który ustanowił System Praktyk. System ten zakładał, że byli niewolnicy mieli pracować dla swoich właścicieli od 4 do 6 lat. W 1838 Akt Emancypacji zakończył okres obowiązkowych praktyk i dał byłym niewolnikom całkowitą wolność.

Niewolnicy z Bahamów stawiali opór indywidualnie i zbiorowo. Bunty niewolników miały miejsce w Abaco w 1789 r., Exuma w latach 1828-1834, na Wyspie Cat w 1831 r. i Wyspie Watlings w 1832. Nieposłuszeństwo było karane cieleśnie poprzez biczowanie, przywiązanie do warsztatu pracy, sprzedaż innym właścicielom lub śmierć.

W latach 1800-1833 dwie najgłośniejsze sprawy bezkarności wobec okrucieństwa w stosunku do niewolników to sprawa Moss i Wildgoose. Państwo Moss zostali skazani na pięć miesięcy więzienia i ukarani grzywną 30 funtów za brutalne traktowanie i w konsekwencji doprowadzenie do śmierci swojej młodej niewolnicy Kate. John Wildgoose natomiast uniknął kary za złe traktowanie swojej niewolnicy, zamykanie w domu i biczowanie w uwięzieniu. Chociaż Gubernator Sir James Carmichael Smyth chciał jego chłosty, jego próby zostały udaremnione przez Niższą Izbe Parlamentu, którego Wildgoos był członkiem.

Podczas II Wojny Światowej Alianci skoncentrowali na Bahamach swoje szkolenia lotnicze i operacje łodzi podwodnych na Karaibach. Na polach walki w 1957 r powstało międzynarodowe lotnisko Nassau, które pozwoliło na rozwój masowej turystyki, a proces ten przyspieszył po nałożeniu przez USA embargo na Kubę i zamknięciu Havany dla amerykańskich turystów w 1961 r. W latach 50-tych XX w. na Wyspie Wielka Bahama, ustanowiono strefę wolnego handlu, Freeport, które stało się drugim miastem w kraju. W latach powojennych Secrecy bankowe w połączeniu z brakiem wpływu podatku dochodowego i obrotowego doprowadziło do gwałtownego wzrostu bezcłowego sektora finansowego.

Mieszkańcom Bahamów udało się uzyskać autonomię rządową w 1964 r., a pełną niepodległość w ramach Wspólnoty Narodów 10 lipca 1973 r. Pierwszym Premierem kraju był nieżyjący już Sir Lynden O. Pindling, przywódca Postępowej Partii Liberalnej. Pindling rządził przez ponad 25 lat, podczas których Bahamy rozwinęły się dzięki turystyce i inwestycjom zagranicznym.

SYSTEM POLITYCZNY

W XVII w. państwo było skolonizowane przez Brytyjczyków. Obecnie Wspólnota Bahamów jest anglojęzyczną byłą kolonią brytyjską. Panuje tu monarchia konstytucyjna, a głową kraju jest Królowa Elżbieta II. Od maja 2012 Premierem jest Hon Perry Gladstone Christie, z Postępowej Partii Liberalnej (PLP). Aktualnie jest on Ministrem Finansów.

Do 1953 r Parlament kontrolowała biała mniejszość poprzez ograniczanie praw wyborczych do własności nieruchomości czy wielokrotnego głosowania. Utworzenie pierwszej narodowej partii politycznej - Postępowej Partii Liberalnej (PLP) dało możliwość przeprowadzenia zmian w prawie i pozwoliło na przyznanie praw wyborczych kobietom i mężczyznom. W 1954 r partia PLP otrzymała 6 miejsc na 29. Dwa lata później Zgromadzenie zatwierdziło prawo przeciw dyskryminacji, promujące równość etniczną, dzięki któremu ludność Afro-Karaibska uzyskała prawa, do których wcześniej nie mieli dostępu. W 1958 r. powstała Zjednoczona Partia Bahamska. Ruch Kobiet Sufrażystek wywalczył dla kobiet prawo do głosowania w 1962 r., a w 1973 Bahamy stały się niezależnym państwem, wchodzącym w skład brytyjskiej Wspólnoty Narodów.

SYSTEM EDUKACJI

Edukacja we Wspólnocie Narodów Bahamów jest najważniejszym mechanizmem promującym rozwój obywateli i całego narodu. Podstawowym celem jest zapewnienie wszystkim obywatelom Bahamów rozwój fizyczny, umysłowy, społeczny i duchowy, aby mogli funkcjonować w sposób odpowiedzialny i produktywny w dyanamicznie, naukowo, techologicznie zmieniającym się, złożonym społeczeństwie.

W 1722 r. Kościół anglikański (Towarzystwo Propagowania Ewangelii - anglikańska grupa misyjna) był pionierem nauczania chłopców i dziewcząt na Bahamach. Właściciele niewolników otrzymali polecenie zadbania o moralne i religijne wychowanie swoich niewolników, a także umożliwienia im udziału w nabożeństwach anglikańskich (Kościoła Anglikańskiego). Anglikanizm, będąc religią pisaną, oznaczał, że niewolników uczono pisania i czytania. Ustawa o Edukacji z 1836 ustanowiła Wydział Edukacji, którego zadaniem było zarządzanie wszystkimi

szkołami w ówczesnej kolonii. Późniejsza Ustawa z 1878 r. ustanowiła nauczanie podstawowe dzieci obowiązkowym.

Na wszystkich wyspach Bahamów znajdują się albo szkoły publiczne od podstawowej do średniej lub na kilku odległych wyspach dzieci w różnym wieku mają prawo uczęszczać do jednej szkoły. Uczniowie mogą pozostawać na poszczególnych wyspach do wieku szkoły średniej. Uczniowie z wyspy Family, którzy zostają zakwalifikowani do Szkoły College Bahamów w New Providence otrzymują pomoc finansową.

350,000 mieszkańców ma do dyspozycji 266 publicznych i prywatnych szkół, 15 z nich to szkoły bez podziału wiekowego. Zapewniają one nauczanie na obowiązkowym poziomie dla szkół i publicznych przedszkoli. Szkolnictwo średnie było zdominowane przez instytucje religijne aż do ustanowienia Państwowej Szkoły Średniej w 1925r. Obecnie uczęszczanie do szkoły między 5 a 16 rokiem życia jest obowiązkowe. W 1992 weszła w życie Ustawa o nauczaniu przedszkolnym od 3-ech lat. Większość z powstałych prywatnych instytucji edukacyjnych oferujących nauczanie od przedszkolnego po średnie otrzymuje pomoc finansową rządu w oparciu o ilość zapisów i liczbę personelu. Zapewniane też jest samodzielne zakwaterowanie z dala od standardowych pomieszczeń szkolnych dla samotnych nastoletnich ciężarnych dziewcząt, aby mogły spokojnie ukończyć szkołę.

W 1974 r. przygotowano ustawę szkolnictwa wyższego, ustalając najniższe koszty czesnego wraz z nią powstał College of the Bahamas. Stypendia są oferowane uczniom spełniającym określone kryteria. Jest też wiele prywatnych uczelni, które oferują prywatne studia zaoczne na poziomie uniwersyteckim. Rządowe i prywatne stypendia są oferowane uczniom chcącym uczęszczać do College of the Bahamas, prywatnych średnich szkół na Bahamach, uniwersytetów i kolegiów na Karaibach, w USA, w Kanadzie, Anglii i Europie aby mogli zdobywać kwalifikacje niezbędne dla potrzeb kraju. Jednak wielu ze studentów wyjeżdżających za granicę nie wraca na Bahamy.

W publicznych i prywatnych instytucjach edukacyjnych pracują zarówno mężczyźni jak i kobiety na stanowiskach profesorów, nauczycieli i administratorów. Wynagrodzenie jest określone na podstawie kwalifikacji. Obserwujemy jednak brak mężczyzn nauczycieli i administratorów.

ZDROWIE

Misją Ministra Zdrowia Wspólnoty Bahamów jest „zapewnienie, aby wszyscy mieszkańcy Bahamów mieli dostęp do najwyższej jakości usług promocji zdrowia, ochrony zdrowia i opieki zdrowotnej”. Narodowy system opieki zdrowotnej składa się z trzech elementów: Ministerstwo Zdrowia, Wydział Zdrowia Publicznego i Urząd d/s Szpitali Publicznych.

Podstawowa opieka zdrowotna jest bazą usług publicznej opieki zdrowotnej. Usługi zdrowotne są świadczone przez 28 centrów medycznych, 33 główne kliniki w New Providence i 35 klinik rozrzuconych na 30 zamieszkałych Family Islands. Mimo to, w klinikach na wyspach Family Islands występują ostre ograniczenia zatrudnienia, a także inne wyzwania takie jak natłok pacjentów i długi czas oczekiwania w przychodniach, szpitalach i oddziałach ratunkowych.

Ciężkie przypadki są transportowane drogą lotniczą do New Providence, gdzie jest dostęp do wyspecjalizowanej opieki w państwowych i prywatnych placówkach.

Mamy dobrze rozwiniętą opiekę prenatalną kobiet w ciąży, włącznie z badaniami w kierunku wykrywania choroby HIV i leczenie kobiet z pozytywnym HIV. Jednak, tematem numer jeden jest promowanie karmienia piersią. Wskaźniki karmienia piersią są niskie; mniej niż 1/4 dzieci jest karmiona wyłącznie w naturalny sposób w wieku czterech tygodni.

Wzrasta zachorowalność na raka piersi i prostaty. W związku z tym, że są to dominujące rodzaje raka powodujące umieralność, niezbędna jest intensywna profilaktyka i badania. Dlatego też, opieka onkologiczna jest obecnie dostępna w przestronnych i odpowiednio wyposażonych pomieszczeniach.

Kolejna kwestia to konieczność integracji usług środowiskowych z usługami opieki zdrowotnej oraz równowaga między podstawową opieką zdrowotną i usługami leczniczymi. Musimy wdrożyć w życie program dostępny finansowo dla pacjentów. Wiemy dokładnie, co należy zrobić, aby poprawić stan zdrowia naszych obywateli i przedłużyć średnią życia.

SYTUACJA KOBIET

W okresie niewolnictwa kobiety na Bahamach bardzo ciężko pracowały. Od tamtej pory głównym płatnym zajęciem kobiet są prace domowe. W latach 40-tych XXw. obecność kobiet w życiu społecznym Bahamów była bardziej zauważalna. Kobiety na równi z mężczyznami otrzymały prawo wyborcze podczas pierwszych wyborów przeprowadzonych w listopadzie 1962r. Pierwsza kobieta została wybrana do Parlamentu w 1992 r. Od tej pory kobiety piastowały państwowe stanowiska np. Przewodniczącego Sądu Apelacyjnego, Senatu, Parlamentarzyści, Zastępca i Gubernator Generalny a nawet Vice Premier w latach 2002–2007.

W roku 1964 kobiety otrzymały możliwość wstąpienia do Królewskich Sił Policji Bahamów i 122 kobiety złożyło aplikację chcąc podjąć pracę oficera policji, z czego tylko 6 zostało przyjętych. Obecnie, kobiety piastują bardzo wysokie stanowiska w policji.

Budując naszą demokrację parlamentarną na Bahamach, działamy i modlimy się na rzecz równych praw dla kobiet innej narodowości w zakresie obywatelstwa dla dzieci i małżonków. Kobiety nadal nie mają takich samych praw, aby zapewnić obywatelstwo swoim potomkom jak mężczyźni z Bahamów. Kobieta może uzyskać obywatelstwo, jeżeli jej mężem jest obywatel Bahamów, ale dużo trudniej jest kobiecie uzyskać takie samo traktowanie, jeżeli mąż nie jest z Bahamów lub przekazać obywatelstwo dziecku, które urodziło się poza rejonem Bahamów, jeżeli kobieta nie jest zamężna. Aby zmienić tę sytuację w 2002 r przeprowadzono rządowe Referendum Konstytucyjne, ale zostało obalone przez silną opozycję ze strony kościoła i samych kobiet.

Na Bahamach kościół i wiele kobiet wierzą, że mąż ma prawo rządzić ciałem żony. Odrzucili prawo, które ochroniłoby kobietę od "bycia zgwałconą" przez własnego męża, gdy ona nie wyraża zgody na współżycie. W 2012 ówczesny rząd złożył w Parlamencie odpowiednie

projekty, aby naprawić tę sytuację. Jednak z powodu silnej opozycji ze strony kościoła i pewnej grupy kobiet projekt legislacyjny został odłożony na półkę.

Zgodnie z prawem kobiety mają równy status, ale mężczyźni otrzymują wyższe wynagrodzenie i piastują wyższe stanowiska w niektórych obszarach prywatnego sektora. Mężczyźni dominują w rybołówstwie i innych zawodach morskich, budownictwie i przemyśle transportowym.

Nawet jeżeli kobiety piastują wysokie stanowiska w zakładzie pracy czy w życiu politycznym na głównych wyspach takich jak New Providence, Wielka Bahama i Abaco, ogólna sytuacja ubogich i niewykształconych kobiet na Bahamach nie zmieniła się znacznie, szczególnie na Family Islands. Niektóre z tych wysp są rzadko zaludnione i nie dają możliwości dostępnych dla mieszkańców dużych wysp.

Na Family Islands większość kobiet wykonuje prace domowe w hotelach, restauracjach itp, gdzie pensje nie wystarczają na utrzymanie domu. Matki w większości przypadków samotnie wychowują dzieci.

W bahamskim społeczeństwie matki muszą wziąć odpowiedzialność za dobrobyt swojej rodziny. One troszczą się o swoich mężów i inne osoby w rodzinie, zaniehbując często swoje potrzeby. Gdy kobieta popełnia wykroczenie takie jak mężczyzna, spotyka się z krytyką społeczeństwa, podczas gdy mężczyźni jest to szybko wybaczone.

Kobiety coraz częściej zwracają się do kościoła po pomoc społeczną i tym samym wołają o nieskończoną miłość.

SZTUKA I KULTURA

Bahamski styl życia ma historyczne korzenie w wyjątkowej mieszance zwyczajów i tradycji przywiezionych przez Brytyjczyków, którzy kolonizowali Bahamy przez 300 lat i mieszkańców Zachodniej Afryki, których Brytyjczycy przywieźli jako niewolników.

Dr. Nicolette Bethel, profesor College of The Bahamas, mówi: „ Nasza kultura jest wyjątkowa To koncha (tutejsze małże) fish and grits (ryba z kaszą) Junkanoo (ogólnokrajowy festiwal uliczny w drugi dzień Bożego Narodzenia) i muzyka w stylu rake'n'scrape i kotlet wieprzowy na parze w czwartkowe popołudnie gdy jesteś już głodny, głodny (co znaczy bardzo głodny) do tego szczególny dialekt, wyroby ze słomy i wybijanie rytmu na bębnach goombay”¹. Dr Bethel wyjaśnia, że gdy ktoś mówi o „ niedzielnym obiedzie" mówi o konkretnym posiłku z określonymi składnikami, „ W niedzielę jada się groszek z ryżem (peas-n-rice), makaron i ser, sałatę ziemniaczaną, smażonego kurczaka, Kool-Aid (napój smakowy).

¹ ‘Najbardziej popularne dania na Bahamach to koncha (Conch),’ ‘ryba z kaszą (Fish and Grits),’ ‘mamałyga z ziaren kukurydzy(‘Guinea Corn Hominy),’ potrawka z alozy(Stew Shad) and Johnny cake’(rodzaj chleba z mąki kukurydzianej).

Muzyka, popularne rytmy i tańce wyrażają na przykład „Ring play” (taniec) „Blue Hill Water Dry” „Showtime in Rawson Square” (narodowe pieśni opisujące jakieś wydarzenie) Ronnie Butler, George Symonette w „wompas” (wompas to buty, które nosił), Dr Offf, K. B., Blind Blake (popularni muzycy muzyki calypso).

Mieszanka tych różnych kultur wkomponowała się w warunki życia na archipelagu i stworzyła wyjątkowy styl życia, który ewaluował w obecną kulturę Bahamów. Duch ludności Bahamów przejawia się w sztuce i rękodziele, muzyce, tańcu, teatrze, modzie i narodowym przemyśle słomianym, kuchni, kinie, opowiadaniu historii i Festiwalu Sztuki.

Bahamy wydały wielu artystów o międzynarodowej randze, włącznie ze zdobywcą Oscara Sir Sidney Poitier (Polne Lilie 1964 r) i zdobywcy nagrody Grammy „bahamian” (Who Let the Dogs Out, 2001). W New Providence możemy podziwiać bahamską kulturę na Rynku Słomy w Nassau, odwiedzając Narodową Galerię Sztuki i doroczne parady Junkanoo, wszędzie doświadczymy bogactwa bahamskiej kultury.

Junkanoo jest uroczystą bahamską paradą, która odbywa się tradycyjnie w rannych godzinach drugiego dnia Świąt Bożego Narodzenia (26 grudnia) i Nowy Rok i kończy się po zachodzie słońca. Ludzie w grupach lub indywidualnie paradują po centrum Nassau, Freeport i innych wyspach Family Islands przebrani w kolorowe kostiumy z krepy przy dźwiękach dzwonków, bębnów ze skór kozich, gwizdków i rogów. Poruszają się wolnym, marszowym krokiem, który Bahamianie nazywają „rushing”.

SZTUKA KULINARNA

Nasza ludność składa się w 85% z mieszkańców pochodzenia Afrykańskiego, chociaż przed ich przybyciem, Wyspy były zamieszkane przez Indian Lucayan i Karaibów. Uwolnieni Afrykanie sprowadzili ze sobą produkty takie, jak groszek, okry, maniok jadalny i słodkie ziemniaki oraz następujące potrawy: zupa groszkowa, zupa z okry, groszek z ryżem, chleb ziemniaczany lub z manioka. Te dania nadal są serwowane w kuchni bahamskiej. W dawnych czasach na większości wysp Family Islands większość tych dań gotowało się w piecach na dworze lub w piecach kamiennych.

Na wielu wyspach znajdziemy rodziny hodujące owce, kozy, trzodę chlewną i kurczaki do konsumpcji. Ponieważ otacza nas ocean, możemy cieszyć się bogactwem owoców morza, ryb, koncha i homarów. Z tych delikatesów robimy dania takie jak gotowaną lub duszoną rybę, sałatkę z koncha, koncha smażona w cieście, conch chowder - zupa konchowa, mielony homar. Przyprawy podstawowe to sól, pieprz z limonką i sok cytrynowy.

Kraby lądowe, których jest tu mnóstwo w porze deszczowej od maja do października są gotowane z ryżem, gotowane z ciastem, milone i pieczone w skorupkach. Sąsiedztwo Stanów Zjednoczonych wpływa na nasze preferencje kulinarne, głównie wybieramy steki i kurczaka, grilowane i smażone na głębokim oleju.

Wraz z przybyciem Krzysztofa Kolumba w 1492 r przyszedły wpływy europejskie, (Irish Potato) irlandzki ziemniak i nasza słynna sałatka ziemniaczana (Potato Salad).

Wiele z naszych tradycyjnych deserów powstaje na bazie lokalnych owoców, na przykład guajawa, kokos i ananas (tarty). Odświeżający lokalny napój to Switcher. Robi się go z kwaśnych pomarańczy, limonek i cytryn. Ponieważ na wyspie rośnie wiele drzew kokosowych, popularna jest woda kokosowa. Lokalną herbatę robi się przetwarzając liście lokalnych drzew i winorośli takich jak: guanabana, Fever Grass, trawa cytrynowa i Shepherd Needle. Według lokalnych tradycji mają one lecznicze działanie na wiele schorzeń.

Poniżej znajdziecie przepis na Groszek z ryżem (można użyć jakiegokolwiek rodzaju groszku, fasoli lub całe ziarno kukurydzy). Przepis dla 6 osób.

1 puszka groszku	1 cebula	56g oleju (do smażenia)
450 ml ryżu	małą ilość koncentratu pomidorowego lub sosu Browning sauce (dla koloru)	
900 ml wody	sól i pieprz do smaku	

W garnku średniej wielkości, podgrzej przez kilka minut olej i surowe cebule, następnie dodaj koncentrat lub browning (substancja do zabarwania sosów).

Nalej wody, dołóż groszek, dopraw do smaku. Dodaj ryż.

Doprowadź do wrzenia, mieszając od czasu do czasu. Gotuj pod przykryciem na wolnym ogniu aż do miękkości, przez około 20-30 minut.

Podawaj z mięsem lub rybą, dodaj sałatkę lub inne warzywa, aby danie było kompletne.

RELIGIA

Wprowadzenie Chrześcijaństwa na Bahamach nastąpiło w 1647 r, gdy osadnicy Eleutherian Adventurers szukając swobód religijnych pod wodzą kapitana Williama Sayle, byłego gubernatora Bermudów, wylądowali na wyspie Eleuthera (z greckiego - wolność) gdzie założyli stałą osadę. Podobno w grupie Eleutherian Adventurers było dwóch anglikanskich pastorów, którzy odeszli z kościoła.

Od 1670 Bahamy były posiadłością brytyjskiej kolonii Karolina, przyznaną przez Koronę Brytyjską. Jednym z wymogów tego Nadania było założenie na wyspach kościołów. Katedra anglikańska, Kościół Chrystusowy, powstał w 1670r.

Stąd też Chrześcijaństwo jest główną religią na Bahamach. W Preambule do Konstytucji 1973 są słowa „My, Spadkobiercy Wysp Family Islands, uznający Supremację Boga i wierzący w Podstawowe Prawa i Wolność Jednostki niniejszym świadczymy solennie chwalić Powstanie Wolnego i Demokratycznego Niezależnego Państwa powstałego na bazie Duchowych Wartości i

w którym żadnen Mężczyzna, żadna Kobieta czy żadne Dziecko nie będzie Niewolnikiem lub poddanym kogokolwiek, nie będą eksploatowani w pracy ani deprawowani w życiu i niniejszym zapewniamy niepodzielną jedność i stworzenie Państwa pod Bogiem Wspólnoty Bahamów”.

Wśród wyznań religijnych na Bahamach są anglikanizm (20%), Zgromadzenie Wybranych Boga, Baptyści (32%), Stowarzyszenie Braci Chrześcijan i Misjonarzy, Nauka Chrześcijańska, Kościół Boga Proroka, Kościół Prawosławny Grecki, Świadkowie Jehowy, Judaizm, Święci Dnia Ostatniego (Mormoni), Luteranie, Metodyści (6%), Prezbiterianie, Kościół Rzymsko-katolicki (19%), Adwentyści Dnia siódmego i inne mniejsze denominacje. Na Bahamach jest dość duża grupa ateistów.

ŚWIATOWY DZIEŃ MODLITWY NA BAHAMACH

W pierwszy piątek marca 1950 można było spotkać wiele kobiet w białych sukienkach w drodze do Prezbiteriańskiego Kościoła w Nassau. Wybierały się one na Nabożeństwo Światowego Dnia Modlitwy, organizowane przez żonę Prezbiteriańskiego Pastora. Większość Pastorów Prezbiteriańskich na Bahamach było pochodzenia szkockiego, więc można założyć, że program nabożeństwa pochodził ze Szkocji.

Takie były początki i przez kolejne dwadzieścia lat kościół Prezbiteriański (the Kirk) był miejscem goszczącym Światowy Dzień Modlitwy w Nassau, stolicą Bahamów.

Na początku lat 70-tych XXw. powstał Komitet Kobiet reprezentujących główne wyznania na Bahamach: anglikańskie, Baptystów, Kościół Boga, Metodystów, Rzymsko-katolicki, Armie Zbawienia, Prezbiteriański i Grecki Prawosławny. Kobiety zaplanowały zorganizowanie czterech nabożeństw w różnych dzielnicach Nassau, w różnych kościołach i prowadzonych przez różne grupy Church Women (Kobiet Kościoła). Kobiety nawiązały współpracę ze Zjednoczonymi Kobietami Kościoła, USA i z grupą nazwaną Karaibskie Kobiety Kościoła. Na koordynatora tej grupy została wybrana młoda Metodystka, pani Judy Munroe.

W 1975 r. pani Munroe wraz z Metodystycznym Diakonem, siostrą Olgą Brookes-Smith oraz innymi kobietami pojechały do drugiego miasta na Bahamach, Freeport na wyspie Wielka Bahama i założyła komitet organizacyjny nabożeństwa ŚDM. Koordynatorką drugiej grupy została młoda Baptystka, Jestina Cumberbatch.

W 1978 r. w przygotowaniu do Międzynarodowego Roku Dziecka Narodów Zjednoczonych, Metodystki wysłały panią Leilę Greene z Ministerstwa Spraw Społecznych i panią Annette Poitier, Metodystka Pracownik Młodzieży, aby wzięły udział w konferencji zorganizowanej przez Church Women United w głównej siedzibie w Nowym Jorku.

W 1979 pani Poitier przeniosła się do Freeport, Wielka Bahama i przyłączyła się do pracy nad Światowym Dniem Modlitwy na tej wyspie. Z powodu pogarszającego się stanu zdrowia pani Cumberbatch, Komitet Freeport poprosiła panią Poitier, aby została koordynatorem nabożeństwa.

Po powrocie do stolicy w 1995 pani Poitier koordynowała pracę ŚDM na obydwu wyspach i brała udział w Międzynarodowych Spotkaniach w Kapsztadzie, RPA w 1999 i w Swanick, Anglia w 2003, gdzie została członkiem Międzynarodowego Komitetu Wykonawczego ŚDM.

W 2007 r. regiony Karaibski i Północno-Amerykański połączono w jeden region. Tak więc MKŚDM obejmował siedem, a nie osiem regionów. Członkiniami wykonawczymi, które zostały wybrane do tego nowego regionu były Annette Poitier z Bahamów i Waverley Benjamin z Gujany i Sylvia Lisk Vanhaverbeke z Kanady, która była Przewodniczącą. Te trzy członkinie z członkiniami Zjednoczone Kobiety Kościoła Church Women United (CWU-USA) i Międzywyznaniowa Rada Kobiet (WICC - Kanada) utworzyły komitet d/s założenia nowego regionu „CANA”.

W 2003 w Nassau zorganizowano warsztaty ŚDM. Warsztaty prowadziła Eileen King, Dyrektor wykonawczy MKŚDM i Marcia Florkey Zjednoczone Kobiety Metodystyczne. Zaproszono kobiety z Nassau, Eleuthera i Wielkiej Bahamy, gdzie obecnie organizowano ŚDM. W ten sposób powstał Narodowy Komitet Bahamów, założony w 2011r. Pierwszy Narodowy Komitet składał się z kobiet z czterech wysp i głównych wyznań: anglikańskiego, rzymsko-katolickiego, Baptistów, Metodystów, Kościoła Boga Proroka i kościoły społeczności (bezwyznaniowe).

Na Spotkaniu Kwartalnym w 2007 odbywającym się w Toronto w Kanadzie, pani Annette Poitier została wybrana na Przewodniczącą, a Bahamy zostały wybrane jako kraj autorski nabożeństwa ŚDM 2015, pod tytułem „Jezus rzekł im »Czy wiecie, co Wam uczyniłem?«”.

ŚDM jest obecnie obchodzony na sześciu wyspach, w tym New Providence, Wielka Bahama, Eleuthera, Andros, Exuma i Abaco i mamy nadzieję, że gdy nabożeństwo będzie celebrowane w 2015 r. obejmie swym zasięgiem wszystkie wyspy.

Aktualnie przewodzi komitetowi młoda Baptistka Varnita Davis i rzymsko-katoliczka zakonnica, siostra Annie Thompson jako KMŚDM. Barbara Sawyer jest Anglikanką, ma funkcję skarbnika. Annette Poitier pełni rolę członka ex-offici i doradcy Komitetu. Te cztery kobiety mieszkają w New Providence. Z innych wysp, mamy Annamae Dorsette, członkini Kościoła Boga i vice-przewodnicząca ŚDM z wyspy Andros. Nasza najmłodsza członkini to nasza sekretarka Tiffany Smith z Wielkiej Bahamy. Konsultantem teologicznym jest wielebna Rubie Nottage z New Providence. Gdy potrzebne jest zastępstwo, prosimy czcigodną Isolene Rolle, Baptistką i June Ferguson z kościoła Społeczności.

To wielka radość, błogosławieństwo i zaszczyt działać w Komitecie, który powita odchodzącą dyrektor Eileen King i nowo wybraną Rosangela Oliveira na pierwszych Warsztatach Autorskich w marcu 2012 jako przygotowanie na nabożeństwo ŚDM 2015.